Tres mesos en ascens directe

El Girona ocupa el segon lloc a la classificació, que dona dret a jugar la temporada vinent a Primera, des del passat 13 de novembre, quan va guanyar al camp de l'UCAM (0-1)

Tres mesos en ascens directe

El 12 de novembre de l'any passat, el Girona tirava d'ofici per guanyar al camp de l'UCAM Múrcia (0-1). Sense brillar, fent-se fort a totes dues àrees, amb un René salvador i un gol de Longo en una de les poquíssimes arribades a la porteria rival. La victòria servia per confirmar dues coses. Una, que l'equip havia trobat, per fi, el camí correcte superat un primer quart de temporada erràtic i massa irregular. I l'altra, que aquell resultat col·locava els blanc-i-vermells en places d'ascens directe a Primera. Tot i que els gironins acabarien la catorzena jornada en la tercera posició, la presència d'un filial com el Sevilla Atlètic just per darrere del líder permetia ostentar aquest «privilegi». Tres mesos i un munt de partits més tard, el Girona no només s'ha aferrat amb ungles i dents en aquest segon lloc, sinó que també ha anat, de mica en mica, obrint forat respecte als seus immediats perseguidors. D'aquesta manera, s'ha consolidat a finals de febrer com un candidat a pujar directe; perquè no afluixa i perquè ha deixat al tercer classificat enrere.

Han estat 13 jornades consecutives en ascens directe, més d'una dotzena de setmanes en què s'ha passat d'estar empatat amb el primer equip que jugaria play-off a tenir-lo 8 punts per sota. Durant tot aquest temps, el botí ha estat profitós: 10 victòries, un empat i només un parell de derrotes. En total, 31 punts de 36 possibles. Amb uns números així és impossible defallir i això és el que ha passat al Girona. No només no s'ha mogut ni una sola jornada del segon lloc, sinó que també ha anat guanyant terreny a la resta dels equips que segueixen intentant, fins ara sense èxit, pispar-li la plaça. El forat respecte als perseguidors s'ha anat obrint a poc a poc i la distància ha anat in crescendo, sobretot aquestes últimes setmanes.

Un cop superat l'UCAM, amb el Girona tercer però en ascens directe, el següent pas va ser desfer-se del Lugo a Montilivi (3-1) per pujar fins al segon lloc, amb 24 punts. Aquella jornada, la número 15, es va acabar amb un punt per sobre de la promoció. El coixí va pujar fins als tres punts una setmana més tard. Triomf a Osca, 27 punts al sarró, segona posició inamovible i el play-off que quedava una mica més lluny. Tres punts també era la distància, aquest cop amb el Getafe, després de batre el líder Llevant el primer cap de setmana de desembre. La derrota a Alcorcón va ser menys greu del que podria haver estat: els gironins van seguir segons, amb dos punts de marge respecte al Getafe. El mateix coixí es va repetir la jornada següent, el de la golejada al Nàstic per acomiadar el 2016.

L'any va començar de la millor manera possible per als de Machín. Victòria a Saragossa, 36 punts a la butxaca i

un marge que es mantenia amb el Getafe, que no fallava. Sí que ho va fer set dies més tard. El Girona s'imposava al Còrdova a Montilivi, sumava 39 punts i veia com els madrilenys no passaven de l'empat a casa amb el Mallorca. Bones notícies: el play-off quedava una mica més enrere, a una distància de quatre punts. Encara més va augmentar el marge tot guanyant el Sevilla Atlètic i aprofitant la nova relliscada del Getafe. Acabada la jornada 22, el Girona tenia 42 punts i el tercer, aquest cop el Cadis, es quedava a sis punts. L'ensopegada a Elx va quedar en un mal menor. Quan semblava que ho podrien aprofitar gaditans i madrilenys per acostar-se, la diferència va quedar-se a només cinc punts. Els mateixos que hi va haver un cop enllestida la jornada 24. Victòria amb el Valladolid, 45 punts i el Cadis que en sumava 40. Millor van anar les coses ara fa catorze dies. L'empat dels blanc-i-vermells a Almeria va ser més bo de l'esperat. Bàsicament, perquè el Cadis va perdre al camp del Getafe. La promoció es quedava a sis punts. Fins aquest últim cap de setmana, tres mesos més tard d'aquell 0-1 al camp de l'UCAM, quan s'aconseguia el marge més ampli respecte als immediats perseguidors. Jornada rodona per a un Girona que s'enfila fins als 49 punts i en té vuit més que Cadis, Tenerife i Oviedo.

Aquesta temporada, el Girona ha estat un total de 15 jornades en ascens directe (13 de manera consecutiva) i 5 d'elles en places de play-off. Els números superen, en part, els del curs 12/13, el primer en què l'equip va tenir serioses opcions de pujar a Primera. En aquella ocasió, els de Rubi van passar-se 9 setmanes en ascens directe, menys que ara. Això sí, en posicions de promoció s'hi van estar 32 partits.

Més bons són els números de l'exercici 14/15, el dels 82 punts i la fatídica tarda contra el Lugo. Ja amb Pablo Machín, els gironins van estar 20 de les 42 jornades entre el primer i segon classificat, mentre que el play-off el van trepitjar en 21 ocasions. Només una setmana van estar més avall del sisè lloc.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/02/21/tres-mesos-ascens-directe/830545.html?utm_source=rss